

พระราชกำหนด

การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับกับ

(๑) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

(๒) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจ

ที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือตามนโยบายของรัฐบาลว่าด้วยการจ้างแรงงานมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยจะมีค่าบริการหรือค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนด้วย

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ทำให้เป็นการตอบแทนการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานของผู้รับอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศมี ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๒) กรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ ภัยพิบัติสาธารณะหรือกรณีอื่นในลักษณะเดียวกัน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตหรือนายจ้างนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

หมวด ๒

การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

มาตรา ๙ ห้ามผู้ใดประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วตามที่อธิบดีประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท
- (๒) มีทุนเป็นของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนทุนทั้งหมด และจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด เว้นแต่ในกรณีที่มีสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญาหรือความผูกพันตามพันธกรณีนั้น
- (๓) มีสำนักงานอยู่ในที่ตั้งที่เป็นสัดส่วน เปิดเผย มีหลักแหล่งที่แน่นอน และไม่เป็นสถานที่ต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๔) ไม่เป็นผู้รับอนุญาต ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล
- (๕) มีผู้จัดการซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้
 - (ก) มีสัญชาติไทย
 - (ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
 - (ค) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาต หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล
 - (ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 - (จ) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(จ) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

มาตรา ๑๑ ผู้ขออนุญาตต้องวางหลักประกันอันสมควรไว้กับอธิบดี เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ก่อนที่อธิบดีจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขออนุญาต เป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักเงินจากหลักประกันชดใช้ให้แก่ นายจ้างหรือคนต่างด้าวในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามวรรคหนึ่งลดลงเพราะถูกใช้จ่ายไปตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำสั่ง

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของใบอนุญาตดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออธิบดี เมื่อประสงค์จะย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออธิบดี เมื่อประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการ

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๙ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ไม่อนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือให้จัดตั้งสำนักงานชั่วคราวตามมาตรา ๑๕ ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการตามมาตรา ๑๖ ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๘ ผู้รับอนุญาตต้องจดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้รับอนุญาตต้องใช้ลูกจ้างซึ่งได้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วเท่านั้นให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ผู้รับอนุญาตต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ณ สำนักงาน เพื่อให้ นายจ้างหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความเป็นลูกจ้างดังกล่าวได้

ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาต ให้คุ้มครองลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศซึ่งผู้รับอนุญาตผู้นั้นได้จดทะเบียนไว้ด้วย

การกระทำที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของลูกจ้างดังกล่าว ซึ่งผู้รับอนุญาตได้จดทะเบียนไว้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย

มาตรา ๑๙ ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตรายอื่นตามพระราชกำหนดนี้

(๒) เป็นตัวแทนจัดหางานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานหรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ในขณะเดียวกัน

มาตรา ๒๐ การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเป็นอันสิ้นสุดลงในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตสิ้นอายุ

(๒) ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

- (๓) ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต
- (๔) ผู้รับอนุญาตยกเลิกวัตถุประสงค์ของบริษัทในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
- (๕) ผู้รับอนุญาตเลิกบริษัท

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง และผู้รับอนุญาตมีความผูกพันตามสัญญา กับนายจ้างอยู่ ให้ผู้รับอนุญาตที่ยังคงมีภาระหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้แจ้งต่อนายจ้างโดยไม่ชักช้า

ในกรณีตาม (๔) และ (๕) ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่ออธิบดีและส่งใบอนุญาตคืนแก่อธิบดีโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามมาตรา ๑๑ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้รับอนุญาตยังมีได้เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้วแต่ยังมีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน

ให้ผู้รับอนุญาตรับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่รับหลักประกันคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๒ ผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน

บัตรประจำตัวผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้มีอายุสองปี นับแต่วันที่ออกบัตร

ผู้รับอนุญาต ผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ต้องยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัว ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุด ในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ของบัตรประจำตัวดังกล่าว

การขอมีบัตร การออกบัตรประจำตัว และการออกใบแทนบัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้จัดการหรือลูกจ้างซึ่งพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องส่งคืนบัตรประจำตัวแก่อธิบดีหรือผู้รับอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้าง

ผู้รับอนุญาตซึ่งได้รับบัตรประจำตัวคืนตามวรรคหนึ่งต้องส่งบัตรประจำตัวนั้นแก่อธิบดีภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้าง

มาตรา ๒๔ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ผู้รับอนุญาตต้องทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความครบถ้วนของรายละเอียดในสัญญาว่าเป็นไปตามที่ประกาศกำหนดหรือไม่ ให้ส่งสัญญาดังกล่าวแก่อธิบดีเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ให้อธิบดีแจ้งแก่ผู้รับอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสัญญา

มาตรา ๒๕ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๑) ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว

กรณีตาม (๑) ผู้รับอนุญาตต้องออกใบรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่นายจ้างเมื่อได้รับค่าบริการหรือค่าใช้จ่าย ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต่ออธิบดี ตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป

หมวด ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบ

มาตรา ๒๗ นายจ้างซึ่งประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดี เมื่อได้รับหลักประกันแล้วให้อธิบดีอนุญาตให้นายจ้างนั้นนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศได้

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักหลักประกัน ในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ หากนายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีและต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างหรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา แล้วแต่กรณี

หากนายจ้างไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ตามมาตรา ๒๗

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แต่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างนั้น หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาแล้วแต่นายจ้างเลิกจ้าง หรือคนต่างด้าวได้ลาออกจากงานก่อนครบอายุสัญญา ให้ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง เว้นแต่ลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่นที่มีลักษณะงานทำนองเดียวกัน ผู้รับอนุญาตจะจัดให้ลูกจ้างทำงานกับนายจ้างรายอื่นตามความประสงค์ของลูกจ้างก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้คืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างไปแล้วทั้งหมดให้แก่ นายจ้างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาดังกล่าว

มาตรา ๓๑ เมื่อคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว นายจ้างต้องแจ้งผู้รับอนุญาตโดยไม่ชักช้า เพื่อให้ผู้รับอนุญาตจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางที่ได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาหรือวันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว แต่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เมื่อคนต่างด้าวได้ทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาแล้ว ให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีเพื่อดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันของผู้รับอนุญาตที่ได้วางไว้ตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานตามพระราชกำหนดนี้ และต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น ให้นายจ้างที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๑ คืนให้แก่ นายจ้าง และเมื่อได้ดำเนินการหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า

หมวด ๔

การควบคุม

มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องใช้ชื่อ คำแสดงชื่อหรือคำอื่นใดในการประกอบธุรกิจว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” และจะใช้ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบด้วยก็ได้

มาตรา ๓๕ ห้ามผู้ใดใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” หรือถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๖ ห้ามผู้รับอนุญาตประกอบธุรกิจอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๓) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อพบและช่วยคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากเน้นเชื่อว่า จะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือคนต่างด้าวนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น

(๔) ยึดหรืออายัด เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

ในการใช้อำนาจตาม (๓) อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าค้นให้รายงานเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ รวมทั้งผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่ออธิบดี และให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าค้นจัดทำสำเนารายงานดังกล่าวไว้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้น ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้ส่งมอบสำเนารายงานนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือเป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับรองผู้กำกับหรือข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ทั้งนี้ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าค้นส่งสำเนารายงานเหตุผลและผลการตรวจค้น บัญชีพยานหลักฐานหรือคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และบัญชีทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ต่อศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้นหรือศาลอาญา ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐาน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฏกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๔๑ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๐ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) ผู้รับอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปี หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๓) อธิบดีเห็นว่าผู้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฏกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ได้อีกต่อไปแล้ว

(๔) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้สนับสนุนการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง หรือห้ามมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเตือนของอธิบดี

(๕) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๖) อธิบดีเห็นว่าการที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ เป็นกรณีที่ร้ายแรง

มาตรา ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับอนุญาต หรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่การดำเนินการที่ต้องกระทำต่อเนื่องจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องรับผิดชอบในการจัดส่งคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตนกลับไปยังประเทศต้นทาง จนกว่าจะพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ และให้รายงานให้อธิบดีทราบเกี่ยวกับคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตน

มาตรา ๔๓ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ นายจ้างผู้ใด นำคนต่างด้าวมาทำงานให้กับตนเองในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ลูกจ้างผู้ใด ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยที่ตนเองมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใด กระทำการหรือไม่กระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายตามมาตรา ๑๔ หรือย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

(๒) เปลี่ยนผู้จัดการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ไม่จดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือใช้บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างที่ได้จดทะเบียนให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

(๓) ไม่แจ้งต่อนายจ้างหรือไม่แจ้งต่ออธิบดีหรือไม่ส่งใบอนุญาตคืนตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือวรรคสาม ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม หรือไม่ส่งบัตรประจำตัวที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้างแก่อธิบดีตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

(๔) ไม่ทำสัญญาหรือทำสัญญาโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ออกใบรับค่าบริการ หรือค่าใช้จ่ายให้แก่ นายจ้างตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง

(๕) ไม่ส่งรายงานหรือส่งรายงานไม่เป็นไปตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๖

(๖) ไม่ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๙

(๗) ใช้ชื่อในการประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๔

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใด ไม่แสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๐ ผู้จัดการหรือลูกจ้างผู้ใด ไม่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง เมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงานหรือไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ส่งคืนบัตรประจำตัวเมื่อพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดแสดงตนว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใด เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ไม่ใช่ค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือฝ่าฝืน (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับห้าเท่าของเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่รับไว้จากนายจ้างหรือคนต่างด้าว

ผู้รับอนุญาตผู้ใด เรียกหรือรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายจากนายจ้างเกินกว่าอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับห้าเท่าของค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๓ นายจ้างผู้ใด ไม่แจ้งต่ออธิบดีหรือไม่จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๗ (๑) ไม่อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๓๗ (๒) หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ (๓) และ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และโดยการหลอกลวงดังว่านั้น ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวง ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปหรือโดยสมาชิก ขององค์กรอาชญากรรม ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕๘ ผู้ใดสนับสนุนการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ แม้ว่าการกระทำของตัวการ จะอยู่นอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ การเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิด ตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ แทนผู้เสียหาย พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับฟ้องคดีอาญาหรือจะยื่นคำร้อง ในภายหลังขณะที่คดีอาญานั้นยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหาย ที่จะยื่นคำร้องเพื่อเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเพิ่มเติมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาก่อนที่ศาลจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี

ถึงแม้ไม่มีคำขอให้ใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปตามวรรคหนึ่ง หากศาลมีคำพิพากษา ลงโทษจำเลย ศาลจะสั่งในคำพิพากษาคดีอาญาให้จำเลยใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปแก่ผู้เสียหาย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ คำสั่งดังกล่าวไม่กระทบถึงสิทธิของผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่ง เพื่อเรียกเอาทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปในส่วนที่ยังขาดอยู่

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำ ของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๖๑ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบ ดังนี้

- (๑) อธิบดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน ส่งเรื่องให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกิน สามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๒ ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครอง
คนหางาน ที่ได้ดำเนินการจัดหาคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ
ให้ดำเนินการต่อไปได้อีกไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒)	การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๓)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔)	การอนุญาตให้ย้ายสำนักงาน หรือตั้งสำนักงานชั่วคราว	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕)	การอนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการ	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖)	การจดทะเบียนลูกจ้าง	คนละ	๑,๐๐๐	บาท
(๗)	บัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้าง	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๘)	คำยื่นคำขอ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๙)	การรับรองสำเนาเอกสาร			
	(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐	บาท
	(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑๐๐	บาท
(๑๐)	การออกหนังสือรับรอง			
	(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐๐	บาท
	(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑,๐๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ จากการที่ประเทศไทยได้ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคส่วนต่าง ๆ ทำให้การประกอบธุรกิจจัดหาค้นต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจดังกล่าวที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันการลักลอบนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศได้อย่างทันที่ทันที่ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว อันนำไปสู่การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในประเทศ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เพื่อจัดการบังคับใช้แรงงาน หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากแรงงานต่างด้าว ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรฐานในการทำงานของแรงงานต่างด้าวของประเทศไทยมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และสามารถรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อไป อันเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้